OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽIAR NAD HRONOM
Nám. Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom

Číslo: 1 Pv 453/17/6613-45 Žiar nad Hronom 08.02.2018
EEČ: 2-52-8-2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: zločin: zabitie podľa § 148 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX XXXXXXXXXX
väzba: áno (XXXXX ÚVV Banská Bystrica)
mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: zabitie podľa § 148 odsek 1 Trestného zákona
  štádium: dokonaný trestný čin
  forma trestnej súčinnosti: jeden páchateľ vo veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXX v čase okolo 21.30 hod. na križovatke ciest XXXXX a XXXXX XXXXX XXXXX, fyzicky napadol XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, a to takým spôsobom, že sotil do XXXXX, ktorý spadol na chrbát a hlavu, pričom následne sa na neho zvalil a 4-krát ho udrel zovretou päsťou do oblasti tváre, čím mu spôsobil krvácajúce tržné rany na tvári, následne z miesta činu odišiel, v čase o 22:00 hod. bol XXXXX nájdený náhodným okoloidúcim, ako ležiaci v bezvedomí so zakrvavenou tvárovou časťou, následne privolaná RLP previezla XXXXX do Nemocnice s poliklinikou v Žiari nad Hronom, kde v čase o 23:20 hod. po prevoze zomrel, pričom počas ohliadky tela bolo zistené zakrvácanie po celej hlave, zlomenina nosa, hematóm na ľavom oku, podozrenie na krvácanie z uší a nosa, krv v dutine ústnej, odreniny na ľavej hornej končatine a službukonajúci lekár XXXXX, ktorý pri lekárskej prehliadke konštatoval vnútrolebkové poranenie bližšie neurčené, následne vykonanou súdnou pitvou boli zistené viacpočetné ťažké poranenia - krvné výrony v mäkkých pokrývkach lebečných, subarachnoidálne krvácanie, zlomeniny

tvárových kostí, zlomeniny rebier, roztrhnutie pravých pľúc, pečene, vrtnicovej žily s krvácaním do dutiny pravej pohrudnicovej, brušnej, nosovej (s vdýchnutím krvi),

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX XXXXX XXXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a následne uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície XXXXX uznesením XXXXX XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie ml. XXXXX, nar. XXXXX XXXXX trvale bytom XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX, za zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

XXXXX v čase okolo 21.30 hod. na križovatke ciest XXXXX a XXXXX XXXXX XXXXX, fyzicky napadol XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, a to takým spôsobom, že sotil do XXXXX, ktorý spadol na chrbát a hlavu, pričom následne sa na neho zvalil a 4-krát ho udrel zovretou päsťou do oblasti tváre, čím mu spôsobil krvácajúce tržné rany na tvári, následne z miesta činu odišiel, v čase o 22:00 hod. bol XXXXX nájdený náhodným okoloidúcim, ako ležiaci v bezvedomí so zakrvavenou tvárovou časťou, následne privolaná RLP previezla XXXXX do Nemocnice s poliklinikou v Žiari nad Hronom, kde v čase o 23:20 hod. po prevoze zomrel, pričom počas ohliadky tela bolo zistené zakrvácanie po celej hlave, zlomenina nosa, hematóm na ľavom oku, podozrenie na krvácanie z uší a nosa, krv v dutine ústnej, odreniny na ľavej hornej končatine a službukonajúci lekár XXXXX, ktorý pri lekárskej prehliadke konštatoval vnútrolebkové poranenie bližšie neurčené, následne vykonanou súdnou pitvou boli zistené viacpočetné ťažké poranenia - krvné výrony v mäkkých pokrývkach lebečných, subarachnoidálne krvácanie, zlomeniny tvárových kostí, zlomeniny rebier, roztrhnutie pravých pľúc, pečene, vrtnicovej žily s krvácaním do dutiny pravej pohrudnicovej, brušnej, nosovej (s vdýchnutím krvi).

Opatrením Krajského riaditeľstva PZ XXXXX XXXXX XXXXX bola určená výberová príslušnosť vyšetrovateľa PZ, odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ XXXXX k vyšetrovaniu – trestnému konaniu v trestnej veci obv. ml. XXXXX, nar. XXXXX XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, stíhaného za zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, ktorá bola dovtedy evidovaná odborom kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX.

Obv. ml. XXXXX, nar. XXXXX, vo výpovedi ako obvinený - osoba mladistvá XXXXX uviedol, že je študentom 1. ročníka SOU služieb a lesníctva XXXXX Lieči sa na ADHD syndróm u XXXXX. Užíva lieky Tisercin, Protazin, Depakine chrom. Opakovane absolvoval liečenia v rôznych zdravotníckych zariadeniach a dvakrát bol umiestnený aj v Reedukačnom centre XXXXX. Tiež uviedol, že občas konzumuje tvrdý alkohol, aj keď vie, že by ho na lieky, ktoré užíva, nemal piť. Ku skutku uviedol, že v predmetný deň bol v krčme – pohostinstve XXXXX, kde kúpil štyri malinovky a potom pil vodku s XXXXX. Keď mu barmanka povedala, že mu už nenaleje, že má dosť, tak sa pobral domov. Bol už opitý, „motalo" ho po celej ceste a opakovane spadol na zem. Keď si všimol, že za ním z krčmy ide XXXXX, tohto počkal na múriku

v blízkosti domu, kde žije. Následne si spolu pofajčili a keď sa XXXXX postavil, stratil rovnováhu, padal na XXXXX, ktorý ho odstrčil a XXXXX padol na zem a rozbil fľaše s malinovkami. Povyhadzoval črepy z ruksaku a postavil sa, že ide domov. Následne sa aj XXXXX postavil a on si myslel, že na neho ide zaútočiť, tak ho strčil na zem. XXXXX padol hlavou na asfaltovú cestu a následne sa XXXXX postavil na nohy a štyrikrát XXXXX udrel päsťou pravej ruky do tváre. Odstúpil od neho, pričom XXXXX ostal ležať na zemi a povedal mu, aby ho nechal na pokoji a vypadol, že to povie jeho otcovi. XXXXX potom odišiel domov, kde si ľahol spať. Obv. mladistvý uviedol, že poškodeného nebohého XXXXX udieral len päsťou pravej ruky, a to do oblasti tváre, do nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosa. Okrem týchto štyroch úderov na neho iným spôsobom fyzicky nezaútočil. V závere výsluchu uviedol, že mu je ľúto toho, čo sa stalo.

Ako svedok – poškodená bola vypočutá XXXXX, ktorá uviedla, že nebohý XXXXX bol jej bratranec. Vychádzali spolu dobre, nemali medzi sebou žiadne konflikty. K obv. ml. XXXXX uviedla, že toho pozná a podľa nej tento nie je v poriadku. Uviedla tiež, že obv. XXXXX a nebohý XXXXX vychádzali spolu veľmi zle. Obv. mladistvý chodil nebohého strašiť, porozbíjal mu okná, robil mu zle. XXXXX sa ho bál.

V procesnom postavení poškodenej osoby bola vypočutá aj XXXXX, ktorá vo výsluchu uviedla, že ku skutku sa ona nevie vyjadriť. Vypočutá bola v súvislosti s tým, že primátorka mesta XXXXX ju splnomocnila na zastupovanie v trestnom konaní, nakoľko neb. XXXXX nikto pochovanie nezabezpečil a v zmysle Zák. č. 131/2010 Z. z. o pohrebníctve v znení neskorších predpisov je povinná pochovanie zabezpečiť obec, na území ktorej došlo k úmrtiu, t. j. pohreb bol zabezpečený na trovy mesta.

Ako svedok bola vypočutá XXXXX, ktorá uviedla, že obvineného mladistvého pozná. Tento bol v pohode, no niekedy mu „preplo“. Na adresu obv. mladistvého tiež povedala, že XXXXX bol pracovitý. Bol tiež samotársky a nikto sa s ním nechcel kamarátiť. Poznala aj neb. XXXXX, to bol podľa nej taký kľuďas, nehádal sa. Chodieval do krčmy kúsok od nich, ktorá sa volá XXXXX. Chodil tam každý deň, niekedy aj 2-3 krát. V ten deň bola u švagrinej, kde hrávajú karty a okolo 21.00 hod. sa vracala domov. Pri ceste je tam taký múrik a všimla si nejakú postavu opretého človeka o múrik. Neobzerala sa, že kto to je. Keď prišla k domu a otvárala si vstupné dvere, počula kroky a videla, že XXXXX sa vracia z krčmy. Jeho chôdzu dobre poznala. Nakoľko ho tackalo, tak vedela, že má vypité. Potom až okolo 22.30 hod. pozrela z okna a to už tam boli policajti, aj sanitka, aj nejaké osobné autá. Vyšla sa na ulicu pozrieť, kde ju policajti oslovili s tým, či nevie, kto je ten zranený muž. Nevedela ho opoznať – bol zakrvavený, opuchnutý. Až na polícii sa dozvedela, že ten zranený muž bol XXXXX. Nevedela uviesť ako medzi sebou vychádzali obvinený mladistvý a nebohý, ale z počutia ľudí mala vedomosť, že XXXXX mal chodiť nebohému robiť zle.

XXXXX, otec obvineného mladistvého, ako svedok uviedol, že s jeho synom to bolo ťažko, lebo to nemá v hlave v poriadku. Vie, že chodil k lekárovi XXXXX. Chodil tam už dlho, ale nevedel povedať odkedy. Aj v škole mal jeho syn problémy, kadečo tam porozbíjal. Nevedel povedať ani aké lieky užíva jeho syn, ani ako často, vedel len to, že sú to lieky na psychiku. V ten deň bol jeho syn pracovať a podvečer

sa vybral do krčmy. On ho požiadal, aby mu kúpil malinovky. Syn XXXXX sa vrátil domov okolo 21.30 hod. Tento sa vyzliekol a šiel spať. Keď sa ho spýtal na malinovku, povedal mu, že mu ju rozbil XXXXX. Zrazu počul brechať psy a tak vyšiel na dvor. Videl, že na ceste niečo je. Myslel si, že nejaká handra alebo pes, nechcelo sa mu ísť tam pozrieť. Až neskôr večer, keď zaregistroval, že na ulici blikajú majáky, tak vyšiel von a videl ako niekoho nakladajú na nosidlá a dávajú do sanitky. Až keď sanitka odišla, tak vyšiel von. Zistil, že človekom v sanitke bol XXXXX a policajti mu povedali, že teraz mu je už dobre. Tak si pomyslel, že zomrel. Poškodeného nebohého poznal, ale nerozprávali sa spolu, lebo keď ho stretol, bol furt opitý. Uviedol, že jeho syn a nebohý sa nemali radi. Ešte uviedol, že v noci, keď zobudil syna, tak mu povedal, že si s tým XXXXX zavaril. Jemu ako otcovi bolo jeho syna ľúto, veď napokon on dával návrhy, aby išiel z reedukačných zariadení domov. Tak tomu bolo aj teraz v lete, bolo mu ho ľúto.

XXXXX, matka obvineného mladistvého, vo výsluchu svedka uviedla, že jej muž nemal s ich synom – obvineným mladistvým vyvinutý vzťah odmalička. Jej muž ani chlapca nechcel, lebo má dvoch z prvého manželstva. Keď sa dozvedel, že čakajú chlapca, chcel, aby si ho dala zobrať, avšak s tým nesúhlasila a on si odvtedy k nemu vytváral negatívny vzťah. Syn XXXXX bol odmalička zaostalý. Keď mal 2,5 roka, tak sa zachádzal, až sa mu zastavilo srdce a hodinu bol aj mŕtvy. Záchranári skonštatovali smrť, ona dala synovi ranu medzi lopatky a on začal dýchať. Mal narušenú psychiku. Najprv jej povedali, že je 2,5 až 3 roky rozumovo pozadu a z neho sa stal potom agresor. Ostával agresívny a všetko sa snažil vydobiť si revom. Prvýkrát bol u psychiatra, aj psychológa, keď mal 5 rokov. Vtedy mu zistili len depresívne stavy. Pokiaľ vie, tak syn má stanovenú diagnózu mentálnu retardáciu a ťažký stupeň ADHD syndrómu. Kdekoľvek bol na liečení, tak mu bol daný psychológ a psychiater a bola mu daná liečba. Pokiaľ vie, tak syn, keď bol na liečeniach, tak lieky užíval pravidelne. Aj kým bola doma a nepracovala mimo XXXXX, tak syn bral lieky pravidelne. Osobne mu ich dávala a on ich pred ňou zjedol. Syn bol chladný voči všetkým. Najbližšie mal k nej. Syn okrem toho, že vyrušoval v škole na hodinách, robil aj deťom zle. Stačilo, že do neho niekto strčil a už sa bil. Syn cítil, že ho jeho otec nechcel, ten mu to dával aj slovne najavo a aj to prispelo k tomu, že v synovi rástla agresivita. Jej muž je tiež prchkej povahy a keď došlo medzi nimi k nejakému konfliktu, príp. sa jej syn zastal, tak sa častokrát pobili. Medzi otcom a synom nebol žiadny vzťah a nie je ani teraz po tom, čo sa stalo. jej muž nikdy syna v ničom nepodržal, nepovzbudil ho a keď bol syn na liečeniach, tak to mužovi prišlo ľúto a sám mu vyvolávala a chodil za synom. Tento rok (2017) mal byť jej syn XXXXX, až do roku 2018, no jej muž ho stiahol domov a prihlásil ho na strednú školu služieb a lesníctva XXXXX, kde si mal syn dokončiť základné vzdelanie. Keď sa syn vrátil v lete XXXXX, tak bral lieky pravidelne. Na vyšetrení syna u XXXXX XXXXX sa s týmto dohodla, že syn pôjde na psychiatrické liečenie XXXXX. Cez leto bola pracovne v XXXXX, chodila domov málo a myslí si, že počas doby, kedy nebola doma, tak syn neužíval predpísané lieky pravidelne. Aj keď o to požiadala manžela, tak ten to neurobil. O tom, čo sa stalo v ten deň, sa dozvedela dodatočne od syna a manžela. Syn jej povedal, že XXXXX hodil o zem a dal mu 3 päste do ksichtu. K XXXXX povedala, že to bol jeden vulgárny, ožratý človek, ktorého nemala v láske. Jeho celá rodina zomrela na alkohol, strašne pili. Jej syn sa s XXXXX doslova nenávidel, nemuseli sa. Syn XXXXX je prchkej povahy a keď mu XXXXX dačo povedal, tak mu jej syn nadal. Z jej pohľadu má jej syn lepšiu povahu, keď má vypité. Je presvedčená, že jej syn nezabil XXXXX. Vie a aj jej syn vie, že do

psychiatrických liekov nemožno užívať alkohol. V závere výsluchu uviedla, že jej syn mal XXXXX nastúpiť na liečenie XXXXX.

XXXXX uviedla, že obvineného mladistvého pozná. Od začiatku to mal vo svojej rodine ťažké, nakoľko bol bitý obidvoma rodičmi a myslí si, že v tomto prípade zlyhala práve jeho výchova v rodine. Vie, že mal aj problémy v škole. Podľa nej to však celé pramení z toho, že bola zanedbaná jeho výchova. Každý si na neho dovoľoval a v dôsledku toho jemu stačilo veľmi málo, malý impulz a bol agresívny. Ona ho však zažila agresívneho len slovne, nikdy nie fyzicky. Ona osobne s ním žiadny problém nemala. Poznala aj nebohého a vedela, že to bol alkoholik. Bol tiež úslužný, zlatý. Nepočula že by bol býval konfliktný. V ten deň sa vracala aj s kamarátkami v aute z opery XXXXX. Auto šoférovala XXXXX, pričom ona bola posledná, ktorú šla zaviezť. Ako prechádzali po ulici XXXXX, tak si všimli, že na ceste niečo leží. Najprv si myslela, že je to nejaký väčší pes alebo nejaká väčšia handra. Až keď prišli bližšie, zistili, že je to človek. Zastali, vystúpili z auta a zavolali záchranku. Ten človek bol v bezvedomí, nekomunikoval, veľmi ťažko dýchal. Tvár mal celú opuchnutú, veľmi veľkú, najmä v oblasti očí. Celý jej pripadal ako dobitý, z úst mu tiekla krv. V tej chvíli ho vôbec nespoznala. Komunikovala s operátorkou tiesňovej linky, ktorá jej vravela, čo má robiť. Okolo 22.15 hod. prišli aj policajti, aj záchranári a tí muža dali do sanitky. Až neskôr sa dozvedeli o koho išlo. Uvedené skutočnosti potvrdila aj svedkyňa XXXXX, ktorá predmetné auto šoférovala.

V procesnom postavení svedka bola vypočutá aj barmanka z pohostinstva XXXXX XXXXX, ktorá vo výsluchu uviedla, že obvineného mladistvého pozná a z jej pohľadu ide o problémového človeka. Poznala aj nebohého XXXXX a z jej pohľadu tento nebol konfliktný. V ten deň bol XXXXX v krčme a pri stole sedel s XXXXX a XXXXX. XXXXX prišiel do krčmy až neskôr, podľa nej okolo 20.00 hod. a prišiel sám. Kúpil malinovky, 2 dcl kofoly a chcel od nej, aby mu predala vodku, ale to odmietla, keďže nemá 18 rokov. Pýtala sa ho, že prečo chce piť, keďže predtým ho nevidela piť a povedal jej, že bol na oslave. Následne si XXXXX prisadol k dvom, čo tam už sedeli – chlapec sa volá XXXXX a dievča XXXXX. Sedel pri nich a pil kofolu a potom odišiel na toaletu, kde sa nejaký čas zdržal. V tom čase z pohostinstva odišlo viacero ľudí, medzi nimi aj tí dvaja, s ktorými sedel pri stole. Potom si XXXXX prisadol k stolu, kde sedel XXXXX. V tom čase pri tom stole sedeli ešte aj XXXXX a XXXXX, ale už len čakali na taxík a po chvíľke odišli. Ostal tam sedieť len XXXXX XXXXX. XXXXX sa sťažoval XXXXX, že mu nechce naliať. Potom im povedala, že chce už zavrieť, na čo XXXXX povedal XXXXX, že pôjdu spolu domov. Tiež počula ako XXXXX povedal XXXXX, že on s ním nepôjde. XXXXX ho prehováral, ale XXXXX trval na svojom, že s ním nepôjde. XXXXX s ním nechcel ísť, nakoľko sa XXXXX bál. Všetci vedeli, že sa XXXXX bojí XXXXX. Vie, že mu robil do prieku a tiež počula, že sa mal XXXXX vyhrážať XXXXX, že ho zabije. Toto mu mal povedať už ale dávnejšie. Keďže XXXXX nechcel ísť domov s XXXXX, tak najprv poslala preč XXXXX s tým, že už zatvára. XXXXX išiel potom za ním o nejakých 5 – 10 minút. XXXXX odchádzal z krčmy ako posledný a odchádzal sám. Keď vonku dofajčil, ešte sa jej prišiel pozdraviť a odišiel smerom domov. Ona odchádzala asi po 15 minútach a na ulici nepočula nič podozrivé. Len zavrela krčmu, už ju čakal taxík a tak odišla hneď preč. K tvrdeniam obvineného mladistvého, že mu mala nalievať vodku, uviedla, že ona mu vodku nenalievala, ani iný alkohol. Údajne si mal niečo nalievať do kofoly. Avšak, keď XXXXX prišiel do krčmy, tak sa jej zdal divný a rovnako sa jej zdal divný, keď odchádzal. Vyzeral divne, ako keby niečo zobral, nevedela sa však

vyjadriť k tomu, či mal vypité, keď odchádzal.

Viacerí svedkovia (XXXXX, XXXXX, XXXXX) zhodne uviedli, že v inkriminovaný deň bol XXXXX už v krčme a neskôr si k nemu prisadol XXXXX. XXXXX prišiel do krčmy okolo 18.30 hod., objednal si kofolu a chvíľu sedel aj pri XXXXX a XXXXX, až následne si prisadol k stolu, pri ktorom sedel XXXXX.

XXXXX – svedok, uviedol, že nebohý XXXXX bol jeho kamarát. XXXXX bol podľa neho normálny, nebol priečny, bol prispôsobivý, nebol agresívny. Nebol konfliktný. V ten deň bol v krčme a pri stole sedeli traja, on, XXXXX a XXXXX. Pamätá si, že si neskôr k nim prisadol mladý XXXXX. Tento však najskôr sedel pri inom stole s takými mladými. Keď si k nim prisadol, tak povedal XXXXX, že pôjdu spolu domov, načo mu tento povedal, že prečo by mali ísť spolu domov, keď spolu neprišli. On aj s XXXXX si zavolali taxík a odišli. On v ten večer videl ako mladý XXXXX vyťahuje 1,5 l fľašu z ruksaku a nalieva si z nej do pohára. Nevedel uviesť, čo to mohlo byť, ale vyzeralo to ako kofola. Svedok nevedel uviesť, či mladý XXXXX pil v ten večer alkohol. XXXXX, ktorý vypovedal ako svedok, uviedol, že nebohý XXXXX bol jeho kamarát. XXXXX bol normálny chlap, nebol zlý. V ostatnom potvrdil skutočnosti uvádzané svedkom XXXXX.

V procesnom postavení svedka bola vypočutá aj sestra obvineného mladistvého XXXXX, ktorá uviedla, že jej brat býval kľudný, správal sa k nim normálne, avšak jeho správanie sa zmenilo, keď ho niekto nahneval, vtedy začal byť nervózny. Nebohého XXXXX poznala, ale nemusela ho, lebo býval často opitý. Jej brat nikdy neholdoval alkoholu, alkohol nepil, avšak posledné dva týždne pred týmto skutkom ako chodil brigádovať do hory, tak s partiou ľudí, ktorí tam tiež robili, sa dostal k alkoholu a občas si s nimi vypil, ale to len pohárik, dva. Neprišiel domov opitý. Keď bol jej brat pod vplyvom alkoholu, tak bol skôr veselý, hovoril vtipy, srandoval. Vie, že jej brat užíva lieky. Kým bola mama doma, tak tá na neho dozerala, ale otec na ne zvykol aj zabudnúť. Tie lieky ho tlmili. Na záver uviedla, že si myslí, že tá partia, s ktorou chodil jej brat XXXXX do hory, nebola pre neho. XXXXX jej aj spomínal, že ho XXXXX nahováral, aby si hodil peniaze do automatu v krčme XXXXX a tiež, keď videl, ako je XXXXX na tom psychicky a že dostal peniaze, tak to využíval a požičiaval si od neho.

Ako svedok vypovedal aj XXXXX, s ktorým chodil obvinený mladistvý do hory robiť a tiež mu často pomáhal aj inak. Tento uviedol, že s ním nemal žiadny problém, podľa neho sa správal normálne, až bol prekvapený, keď sa dozvedel, čo sa stalo. Obvinený mladistvý v jeho prítomnosti nikdy alkohol nepil. Keď sa dozvedel, že XXXXX mal niekoho zabiť, tak nechcel tomu uveriť. Definitívne si to potvrdil večer, keď to uvidel v správach. Z jeho pohľadu XXXXX nebol agresívny, ani nič také.

Zo znaleckého posudku XXXXX vypracovaného XXXXX a XXXXX – znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplýva, že násilná príčina smrti v prípade úmrtia XXXXX, nar. XXXXX, bola v priamej príčinnej súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel XXXXX v presne nezistenom čase, keď bol opakovane fyzicky napadnutý inou osobou a utrpel závažné poranenia kostí tváre, kostry hrudníka a vnútrobrušných orgánov s krvácaním do oblasti jednak pod pavúčnicou mozgu, do dýchacích ciest, do dutiny hrudnej a brušnej, ktoré napriek následnej odbornej lekárskej pomoci vyústili XXXXX v čase okolo 23.20 hod. v smrť

menovaného ako nezvratný biologický stav. Zranenia smrteľného charakteru, objektívne zistené na tele XXXXX, jednoznačne vznikli následkom opakovaného, aktívne vedeného vonkajšieho mechanického násilia tupého charakteru na jeho telo, násilia vedeného inou fyzickou osobou proti telesnej integrite XXXXX. Príčinou smrti XXXXX, nar. XXXXX, bolo zlyhanie srdcovopľúcnej činnosti v dôsledku úrazovo-krvácavého šoku so stratou krvi mimo cievne riečisko do pravej pohrudnicovej dutiny a do dutiny brušnej, pri poranení pečene s roztrhnutím veľkej brušnej cievy – vrátnice, pri zlomeninách nosových kostí, rebier, predovšetkým na pravej strane hrudníka s roztrhnutím pravých pľúc, ako následok účinku opakovaného tupého vonkajšieho násilia zo strany inej osoby, pôsobiaceho do oblasti tváre, pravej bočnej strany hrudníka a prednej plochy brucha poškodeného. Znalci tiež uviedli, že stredne veľké mechanické násilie plošného charakteru bez výčnelkov a hrán, ktoré pôsobilo na pravú predobočnú stenu hrudníka viedlo ku zlomeninám rebier na pravej strane hrudníka s krvácaním do medzirebrového priestoru a súčasne k trhline pravých pľúc s následným krvácaním do pravej pohrudnicovej dutiny. Uvedené poranenia vznikli pôsobením intenzívneho násilia vedeného veľkou prudkosťou tuhoelastickým predmetom oproti pevnej podložke. To odpovedá skočeniu na pravú stranu hrudníka a priľahlú časť brucha. Nemožno vylúčiť rovnaký mechanizmus pri vzniku zlomeniny nosa. Následkom takýchto zranení dochádza postupne k rozvoju úrazovo-krvácavého šoku, s jeho postupným prehlbovaním sa s narastajúcim množstvom krvi vytečenej mimo cievne riečisko. Spočiatku vedomie a ani schopnosť samostatného aktívneho pohybu ešte nie sú úplne a zjavne vymiznuté. Toto nastupuje až v priebehu niekoľkých minút a potom nastupuje bezvedomie so zlyhaním a zástavou všetkých životných pochodov a funkcií organizmu a tým ku smrti, ako nezvratnému biologickému stavu. Vzhľadom na objektívne zistený rozsah a závažnosť zranení, s poranením tkaniva mozgu, ako aj zákonitý vývoj takýchto, hlavne vnútrolebečných zmien, je možné povedať, že poškodený po utrpení zranení bol ešte istý nie veľký časový úsek schopný samostatného aktívneho pohybu a konania, mohol napr. z miesta zranenia odísť alebo sa odplaziť a pod. Postupne, ako narastal objem vnútrolebečného krvného výronu a opuch tkaniva mozgu, s jeho útlakom v dutine lebečnej pri súčasnej strate objemu krvi v cievnom obehu, dochádzalo k poruchám vedomia a zlyhávaniu základných vitálnych funkcií, s nástupom bezvedomia a zánikom akejkoľvek schopnosti samostatného pohybu a konania. Ako spôsob veľmi dobre vhodný a spôsobilý vytvoriť také poranenia a v takej lokalizácii, ako boli objektívne zistené na tele poškodeného, by mohli dobre vzniknúť následkom opakovaných zásahov vo forme opakovaných úderov päsťou, tiež kopnutí nohou obutou v relatívne mäkkej obuvi, tiež aj prudkým nakľaknutím či skočením na brucho ležiaceho poškodeného, našliapnutím na tvárovú oblasť a pod.

Zo znaleckého posudku sp. zn. XXXXX vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ XXXXX bolo zistené, že DNA profil vzorky s označením XXXXX sa zhodoval s DNA profilom zaisteným na predmete – pravej topánke – oblasť päty pri členku, oblasť päty, na vonkajšej strane na podrážke, na spodnej strane podrážky a na ľavej časti topánky v oblasti špičky, pričom predmetná topánka patrila obvinenému mladistvému.

Vzhľadom k tomu, že obv. ml. XXXXX v minulosti absolvoval dlhodobé pobyty v špecializovaných zariadeniach pre mladistvých a bola mu poskytovaná ambulantná forma liečenia v psychiatrickej ambulancii XXXXX, dokonca vyššie uvedený trestný čin spáchal pod vplyvom alkoholu, boli uznesením vyšetrovateľa PZ Krajského

riaditeľstva PZ XXXXX, odboru kriminálnej polície sp. zn. XXXXX XXXXX na vyšetrenie duševného stavu obvineného mladistvého XXXXX pribratí znalci, a to: z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a z odboru psychológie.

Zo záverov znaleckého posudku XXXXX vypracovaného XXXXX – znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že u obv. ml. XXXXX zistila duševnú chorobu v pravom slova zmysle, teda psychózu – schizofréniu detského veku, ktorá existovala už pred vyšetrovanou udalosťou, existovala počas nej a existuje aj v súčasnej dobe. Znalkyňa súčasne zistila, že posudzovaný obvinený mladistvý trpí mentálnou subnormou, čo je stav trvalý, liečbou neovplyvniteľný, poruchou pozornosti a koncentrácie. V čase vyšetrovanej udalosti bol pod vplyvom alkoholu v stave jednoduchej opilosti. Duševná choroba v pravom slova zmysle detská schizofrénia ovplyvnila zásadným spôsobom ovládacie, aj rozpoznávacie schopnosti obvineného v dobe páchania trestnej činnosti. Ovládacie, aj rozpoznávacie schopnosti obvineného mladistvého v čase páchania trestnej činnosti boli vymiznuté. U obvineného mladistvého sklon k zneužívaniu návykových látok nezistila. Zistila sporadický abúzus alkoholu bez známok závislosti. U obvineného mladistvého neboli zistené a dokázateľné somatické a psychické zmeny závažnejšieho charakteru, ktoré by boli spôsobené požívaním návykových látok. Pokiaľ sa jedná o alkohol, tak ten vo všeobecnosti uvoľňuje zábrany, znižuje morálno – etické normy. V tomto konkrétnom prípade u obvineného mladistvého alkohol potencoval chorobné (paranoidné) prežívanie reality. Kontakt s alkoholom a jeho požívanie nedosahuje u posudzovaného obvineného mladistvého závislosť v zmysle choroby. U obvineného mladistvého nedošlo k takej degradácii osobnosti vplyvom abúzu alkoholu, ktorá by znižovala alebo celkom potláčala jeho schopnosť zdržať sa požívania alkoholu. Znalkyňa sa tiež vyjadrila k liekom, ktoré obvinený mladistvý užíva. Depakine chrono je v psychiatrickej indikácii stabilizátor nálady. Tisercin je neuroleptikum. Vo všeobecnosti má na organizmus tlmivý charakter, ovplyvňuje centrálny nervový systém, zmierňuje napätie, nepokoj, tlmí afektívne prejavy. Prothazin je liek, ktorý upokojuje úzkosť, znižuje nadmerné napätie a má priaznivý vplyv na spánok. Tisercin aj Prothazin začínajú pôsobiť na ľudský organizmus približne za 20 minút pri jednorazovom užití. Očakávaný efekt sa dosahuje pri kontinuálnej liečbe. Alkohol pri užívaní uvedených liekov je zakázaný, lebo zosilňuje účinky liekov na organizmus. Depakine chrono – jeho efekt, stabilizácia nálady sa dosiahne pri jeho pravidelnom užívaní. Obvinený mladistvý v dobe vyšetrovanej udalosti trpel závažnou duševnou chorobou, schizofréniou. Aj za okolností, že by ordinované lieky pred vyšetrovanou udalosťou užil, znalec nepredpokladá ich kontinuálne užívanie a teda nemohli mať dosah na jeho psychotické, chorobné prežívanie reality. Z uvedeného jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli vymiznuté. Obvinený mladistvý v súčasnej dobe nie je schopný účasti na trestnom konaní, zmysel trestného konania v inkriminovanej veci a eventuálny zmysel udeleného trestu chápe len veľmi obmedzene. V prípade jeho účasti na trestnom konaní sa nedá vylúčiť jeho nepredvídateľná reakcia. Do budúcna sa nedá vylúčiť, že by bol schopný účasti na trestnom konaní, že bude chápať zmysel trestného konania a zmysel udeleného trestu, zvlášť za okolností, že sa podrobí dlhodobej psychiatrickej liečbe. Pobyt obvineného mladistvého na slobode v súčasnej dobe je pre spoločnosť nebezpečný, a preto znalec navrhol ochranné ústavné psychiatrické liečenie. Motivácia inkriminovaného činu je chorobná, podmienená paranoidnými bludnými obsahmi, potencovaná opilosťou. Nedá sa vylúčiť ani vonkajší spúšťací faktor.

XXXXX – klinická psychologička v znaleckom posudku uviedla, že intelektová úroveň obvineného mladistvého sa t. č. pohybuje v pásme mentálnej subnormy s lepším abstraktnejším myslením a problematickejším riešením praktických situácií vyžadujúcich sociálnu pohyblivosť. Rozumové a pamäťové schopnosti sú znížené vplyvom patologických zmien pri psychotickom ochorení. Nespoľahlivé výkony kognitívnych funkcií súvisia tiež s nižším zmyslom pre realitu a slabšou koncentráciou pozornosti, umožňujú jej svoje ťažkosti dostatočne disimulovať. Organická symptomatika je len naznačená. Duševný a mravný vývoj je narušený dlhšie trvajúcim závažným endogénnym ochorením, pravdepodobne z okruhu schizofrénie. U obvineného mladistvého ide o osobnosť dezintegrovanú, unikajúcu z reality. Pociťuje odcudzenosť voči okolitému svetu, ktorý ju ohrozuje, od ktorého sa odvracia a voči ktorému je vzťahovačne až paranoidne nastavená. Úzkostnejšie prežívanie, opatrnosť, nerozhodnosť, vnútorná neistota so zhoršenou orientáciou súvisia práve so vzďaľovaním sa od reality a zníženými adaptačnými schopnosťami. Emocionálne prejavy sú menej intenzívne, vzťahy plytké, menej emočne sýtené, afektivita celkovo chudobná, so šablónovitým svetom zážitkov, zúženými záujmami a chýbajúcimi vnútornými zdrojmi, ktoré by bolo možné mobilizovať. Osobnosť pociťuje odcudzenosť k životu i k sebe samej, vnútornú prázdnotu. Tolerancia zvládania záťaže, hlavne interpersonálnej, je nízka, konfliktnosť zjavná. Pri nahromadenej úzkosti je vysoká pravdepodobnosť odbrzdenosti, neprispôsobivosti a agresívnych prejavov správania, čím je aj morálne uvoľnenejší. Motivácia obvineného k spáchaniu predmetného trestného činu bola chorobná. Správanie sa obvineného je správaním sa človeka trpiacim dlhšie trvajúcim duševným ochorením so snahou vyriešiť nepríjemnú situáciu a získať úľavu od vnútornej nepohody. Ide o alogické správanie sa duševne chorého človeka, ktorý nezvláda záťaž, nevie fungovať a orientovať sa v pre neho ohrozujúcom vonkajšom svete. Úlohu zohrali tiež situačné premenné, ako aj vplyv alkoholu odbrzďujúci ešte viac rozumu málo podliehajúce správanie. Percepčno – kognitívne funkcie obvineného mladistvého nefungujú spoľahlivo, pretože kontakt s realitou je oslabený a konvenčnosť myslenia nižšia. Skutočnosť spracováva paranoidne – zmenene, čomu potom zodpovedá aj reprodukcia prežitého, resp. vnímaného deja. Jeho myslenie je nepresné, konanie nepredvídateľné, s hypersenzitívnym spracovávaním skutočnosti. Problematické je rozlišovanie podstatného od nepodstatného, nižšia výberovosť vnímania, skôr registrovanie – lepšia pasívna receptívna pozornosť a ľahšia unaviteľnosť. Jedná sa o funkčné zníženie mentálnych schopností vplyvom prebiehajúceho duševného ochorenia, ktoré významne narušuje schopnosť správne vnímať a vypovedať prežité udalosti a opierať sa o vlastný úsudok. Obvinený mladistvý má sklon k skresľovaniu výpovedí, ktoré má u neho jednoznačne chorobný charakter. Sklony k skresľovaniu skutočnosti súvisia s vnímaním a myslením zmeneným dlhodobejšie prebiehajúcou duševnou poruchou a zhoršeným kontaktom s realitou. XXXXX sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností súvisia s vnímaním a myslením zmeneným duševnou poruchou a zhoršeným kontaktom s realitou, paranoidným vnímaním skutočnosti. Klamstvo sa prejavilo, je podmienené oneskoreným vývojom osobnosti, ktorá je stále infantilná, taktiež disimuláciou psychotických zážitkov pri mentálnej subnorme. Sugestibilita a alibistické či účelové spracovanie situácie vyšetrením nemožno potvrdiť. Konfabulácie v pravom slova zmysle ako hrubé poruchy pamäti, u obvineného mladistvého znalec nepotvrdil. Môže sa u neho prejaviť konfabulatórne spracovávanie skutočnosti ako prejav nedostatočného zmyslu pre realitu. V prípade kvalitnej spolupráce obvineného mladistvého pri liečbe, jej dobrom afekte

a následnom dlhodobejšom ambulantnom doliečovaní, sa prognóza ďalšieho vývoja osobnosti mladistvého vzhľadom k protispoločenskému konaniu javí priaznivo. Predpoklady resocializácie sú u obvineného mladistvého dobré pri priaznivom efekte liečby duševného ochorenia a spolupráci pri jeho následnom doliečovaní. U obvineného mladistvého boli zistené sklony k riešeniu konfliktných a záťažových situácií ako verbálnym, tak fyzickým násilím. Impulzívnejšie, agresívne správanie je chorobne a situačne podmienené.

Do vyšetrovacieho spisu bola zabezpečená aj správa od XXXXX, ktorý je ošetrujúcim lekárom obvinené mladistvého. Z tejto vyplýva, že obvinený mladistvý je v evidencii a liečbe ich psychiatrickej ambulancie XXXXX Bol opakovane hospitalizovaný v rôznych psychiatrických zariadeniach – XXXXX XXXXX. XXXXX Naposledy bol umiestnený na dlhodobý pobyt v Reedukačnom centre XXXXX, z ktorého sa vrátil do domáceho prostredia XXXXX Podľa údajov od matky tento prestal užívať lieky, nechcel ich brať a ona ho nevedela prinútiť, aby ich užíval. Na kontrolnom vyšetrení v ich ambulancii XXXXX odporúčal hospitalizáciu XXXXX. Matka obvineného mladistvého tiež uviedla, že ona ho ani nechcela zobrať XXXXX. Cez prázdniny, od toho XXXXX, ho mal na starosti muž, ale ten sa o neho nezaujímal, tak prestal brať lieky, potom ostal agresívnejší, začal papuľovať, odvrávať, začal aj piť alkohol. Bol vtedy aj na polícii, lebo ukradol bicykel, škola sa na neho sťažuje, aj susedia sa sťažovali, aj voči nej sa správal agresívne.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vyplýva, že XXXXX je u nich evidovaný XXXXX z dôvodu výrazných prejavov porúch správania v domácom a aj v školskom prostredí. Tento je v dispenzárnej starostlivosti psychiatra XXXXX, kde mu bola naordinovaná aj medikamentózna liečba. Naposledy bol umiestnený XXXXX, odkiaľ na vlastnú žiadosť a žiadosť obidvoch rodičov odišiel. Podľa komplexného hodnotenia pracovníkov XXXXX bol prevýchovný proces XXXXX dokončený a odporúčali, aby sa vrátil do domáceho prostredia. Zohľadniac tieto skutočnosti úrad vzal svoj návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti späť a zároveň žiadal, aby bolo rodičom XXXXX a aj jemu uložené výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX.

Zo správy Strednej odbornej školy služieb a lesníctva XXXXX na obv. ml. XXXXX vyplýva, že väčšia časť jeho štúdia prebieha v priestoroch odborného výcviku, kde tento odmieta plniť zadané úlohy a príkazy majstra odborného výcviku. Zavádzanie a klamanie je takmer pravidelný prvok v jeho správaní sa k autoritám a ku svojim spolužiakom. Jeho poznámky a reakcie sú často sprevádzané hrubým a vulgárnym vyjadrovaním, v dôsledku čoho nemajú jeho spolužiaci s ním záujem spolupracovať. Agresívne sklony a správanie sa prejavujú hlavne vo vzťahu k spolužiačkam, ale aj spolužiakom, kde už došlo priamo aj k vyhrážaniu. Na túto skutočnosť niekoľkokrát upozorňovali zákonného zástupcu, ako aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Na podnet školy podstúpil XXXXX psychiatrické vyšetrenie a podľa vyjadrenia matky sa čakalo na umiestnenie na ústavnú liečbu. Je pre nich nepochopiteľné, že správanie na vysvedčení zo základnej školy mal XXXXX hodnotené ako veľmi dobré, nepostupoval podľa špeciálnych výchovno – vzdelávacích potrieb, pri prihláške na strednú školu neboli upozornení na jeho psychický zdravotný stav. V posudku XXXXX, ktorý im uvedené zariadenie aj napriek

písomnej výzve nezaslalo a dostali ho len k nahliadnutiu od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, je XXXXX hodnotený vysoko pozitívne, kladne a konštatujú, že jeho prevýchovný proces je ukončený. Na ich škole, kde XXXXX nastúpil XXXXX, žiaľ od prvej chvíle jeho pôsobenia u nich, hodnotili závery posudku ako mylnú a priam vysnenú predstavu pracovníkov zmieneného ústavného zariadenia. Pedagogickí pracovníci ich školy charakterizujú konanie XXXXX ako výrazne agresívne, impulzívne, nekontrolovateľné, nepredvídateľné, nezodpovedné, nebezpečné pre okolie, bez uvedomenia si následkov svojich činov a bez hodnotenia nebezpečného konania. XXXXX sa necítil vinný za akékoľvek svoje jednanie, nemá úctu k hodnotám hmotným a nehmotným, nemá úctu k životu a zdraviu ľudí, nerešpektuje pravidlá spoločnosti, neuznáva autoritu, nemá svedomie, chýba mu empatia voči iným ľuďom. Z uvedených dôvodov XXXXX jednoznačne vyžaduje neustály dozor, nie je vhodný pre prácu v kolektíve a rozhodne nepatrí do klasickej školy.

Súčasť vyšetrovacieho spisu tvorí aj správa XXXXX, v ktorej je uvedené, že XXXXX bol podľa nich psychicky vyrovnanejší ako v predchádzajúcom období. Vyžadoval trpezlivé a láskavé výchovné vedenie, direktívnejšie ladené pokyny síce prijímal, ale dokázali ho veľmi zneistiť. XXXXX bol pri prvých pobytoch v ich reedukačnom centre dlhodobo zameraný predovšetkým na uspokojovanie vlastných potrieb. Aj v tejto oblasti podľa nich u neho nastala zmena a vedel byť empatický k deťom, ktoré sa k nemu správali priateľsky a férovo. Nemal žiadne sklony k agresivite, ani iným nevhodným prejavom, ktorými by ohrozoval svoje okolie. Bystrejší jedinci zneužívali jeho naivitu, dlhodobo si z neho robili zlomyseľné posmešky a toto pôsobilo na jeho psychiku negatívne. Ich posmešky XXXXX nedokázal spracovať a brať ich s humorom. Poväčšine vychádzal s deťmi dobre, naučil sa spolunažívať s rôznymi náturami, veľmi sa zlepšila jeho schopnosť socializácie, s ktorou mal spočiatku veľké problémy. Impulzivita, ktorou sa na začiatku vyznačoval, hlavne kvôli nepochopeniu jeho povahy zo strany okolia, ustala a XXXXX už poväčšine prijímal ľudí okolo seba s väčším pochopením a bez známok nervozity. Podľa ich náhľadu však všetky XXXXX problémy boli dôsledkom rozháraných rodinných pomerov. Domnievali sa, že psychicky zosilnel, naučil sa adekvátne riešiť svoje problémy a za pomoci a podpory svojho blízkeho okolia – rodina, škola, by mohol plnohodnotne žiť a vzdelávať sa aj v prostredí, z ktorého pochádza. Podľa ich názoru bol prevýchovný proces XXXXX ukončený a nevideli dôvod, aby naďalej zotrvával v režimovom zariadení. Rodičia prejavili záujem vziať si ho späť do svojej výchovnej starostlivosti, preto súhlasili, aby sa mu pobyt v ich zariadení ukončil a aby sa vrátil do osobnej výchovnej starostlivosti rodičov. Čin, ktorého sa XXXXX dopustil, nimi veľmi otriasol a všetci boli užasnutí nevierou, že by XXXXX mohol niečo podobné spáchať, keď u nich sa ani v jednej situácii nezachoval agresívne.

Z odpisu registra restov, ako aj z výpisu priestupkovej evidencie bolo zistené, že obv. ml. XXXXX doposiaľ nemá žiadny záznam

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

U obv. ml. XXXXX bola zistená duševná choroba v pravom slova zmysle, teda psychóza – schizofrénia detského veku, ktorá existovala už pred vyšetrovanou udalosťou, existovala počas nej a existuje aj v súčasnej dobe. Obvinený mladistvý

trpí mentálnou subnormou, čo je stav trvalý, liečbou neovplyvniteľný, poruchou pozornosti a koncentrácie. V čase vyšetrovanej udalosti bol pod vplyvom alkoholu v stave jednoduchej opilosti. Duševná choroba v pravom slova zmysle detská schizofrénia ovplyvnila zásadným spôsobom ovládacie, aj rozpoznávacie schopnosti obvineného v dobe páchania trestnej činnosti. Ovládacie, aj rozpoznávacie schopnosti obvineného mladistvého v čase páchania trestnej činnosti boli vymiznuté. Vzhľadom k týmto skutočnostiam som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie som podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku z a s t a v i l a.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ing. Alexandra Tužinská
prokurátorka